

నారాయణ భట్టు

తిక్కన సోమయాజి

(19-వ పేజీ తరువాయి)

(6 వ పేజీ తరువాయి)

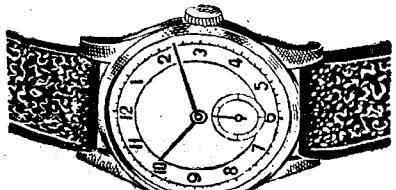
“నీ గాయము బాధ యెట్లున్నది?”
 “మీ దర్పణముచే నా బాధ తెలియబడుతుంది.
 సంఘారామ చైతన్యాలకు పంపిన నచ్చుట
 సంధ్యవందనము సాధ్యమైయుండునా?”
 వజ్రయ పేదవులపై చిరునవ్వువలె కొంచెము
 కనిపించెను. అతడు నవ్వు వృక్షచేయడు.
 “కొంచెమనసర విషయములు ప్రసంగించుట
 కోపిక యున్నదా?”
 “మీ బోటి పెద్దల సన్నిధిలో లేని యోపి
 కయు వచ్చును.”
 “నన్ను పూర్వ మెన్నడైన జూచిన స్మృతి
 యున్నదా?”
 “ముప్పజేడ్లనాటి కాంచీపుర వృత్తాంత
 మేనా?”
 “నా కుమారుడు నీ విషయము తరచుగా
 ప్రస్తావించుచుండును. ఈ ప్రచ్ఛన్న కేసు
 మెందుకు జేసితివి, నారాయణా?”
 నన్ను—నారాయణుడు—గాయమువంక నిర్దే
 శించి, “చూచితిగదా, మీ సమక్షములో జరి
 గినది! ఈ కేసును లేనిచో మీ దర్పణము సాధ్య
 పడియుండదు.”
 “నీ భార్య పుత్రక లెక్కడ? సురక్షిత
 తేనా?”
 “వారి నొక సంవత్సరముక్రిందట రామేశ్వర
 యాశ్రమ పంపియించితిని. దక్షిణయాత్రలు
 సేవించి భీమేశ్వర దర్శనార్థము వచ్చుచు
 నిప్పుడు మోటుపల్లి చేరియుండును. నా వార్తా
 హరుని కొరకచ్చట నిరీక్షించుచుండును.”
 “నిన్ను కొఱివది రాజేంద్రదేవుడు కా దని
 యెరుగుదావా?”
 “అతని వింటి బాణమే నన్ను గాయపరచి
 వది.”
 “అంతకుముందు బ్రాహ్మణ్యములో పడిన
 బాణములు ఎవరు వేసినవి?”
 “సందేహ మెందుకు? కామరాజపుత్రునివి!
 పాప మతనికి బ్రాహ్మణభక్తి లేకపోలేదు. ఆ
 రెండును నా ఒక్కనివైపునకే వచ్చుచుండ
 రాజభటు డొకడు వెత్రముతో నేర్పుగా
 వారించినాడు.”
 “మరి మాడవది?”
 “కామరాజపుత్రుడు ధనుర్విద్యా పాఠీ
 డుడు. రెండుపర్యాయములును తన ప్రయత్నము
 విఫలముకాగా యువరాజును నేర్పుగా కదలించి
 సఖ్యకృతమనోరథుడైనాడు. అతని కౌశల్యము

మెచ్చుకొన దగినది. కాని విషబాణము నాకు
 తగులేదు.”
 “ఆ రెండుబాణములును విష దిగము లనియే
 నాకు సంకయము కలదు. అవి పేటికలో పది
 లము చేయించినాను. మరి నీ క్రతువులు నిన్ను
 గుర్తించిన తరువాత నీ కీ మారువేష మెందుకు?”
 “నాకును నీలే తోచుచున్నది.”
 “కామనికి నీమీద విరోధ మేమిటి?”
 “నాకును స్వప్నపడుటలేదు కాని, దూర
 మాణోచింపవలెను. నాపూర్వప్రభువు త్రైలోక్య
 మల్లదేవరలకు వారి రాజ్యము వదిలి, నే నిచ్చటకు
 వచ్చుట సమ్యక్తము కాదు.”
 “నీభార్యపుత్రులును మోటుపల్లినుండి సుఖ
 ముగా నిక్కడికి చేర్చింతును. నీవుమాత్ర మొక
 యాత్రకు శీఘ్రకాలములో సిద్ధముగా నుండుట
 శ్రేయకరము.”
 “మీ యిష్టము వచ్చినట్లే! కాని నేను
 మాడేశ్వరుని యమాత్యవృత్తి వదిలి విద్యా
 వ్యాసంగములో నిమగ్నుడనైయున్నాను. జీవిత
 కేసును భగవద్వ్యాసముతో కావ్యపఠనరచనము
 లతో వెళ్ళుచున్నవలెను నాశయము కలదు.”
 “ఈ గోదావరీ తీరముకంటె నందు కనుకూ
 లించు ప్రదేశ మింకొకటిలేదు.”
 “ఆ యాశతోడనే యింత దూర ము వచ్చి
 తిని. తుమింపుడు! అమాత్యవృత్తి వదిలి కేవల
 బ్రాహ్మణ్యమే ఆశ్రయింపవలె నని నిశ్చయించు
 కొంటిని.”
 “అందు కభ్యంతర ముండదు. శ్రీరామునకు
 విశ్వామిత్రునివలె నీవు వెంటనున్న బాలను.”
 “అంత పెద్దలతో నాకు పోలిక సిగ్గుగా
 నున్నది. విషయ మేమిటి?”
 “చక్రకూట మెరుగుదావా?”
 “ప్రమరకూటముకూడ నెరుగుదును
 ప్రెగ్గదా!”
 “ధారావగుని నెరుగుదావా?”
 నన్ను చిరునవ్వు నవ్వెను. “మధురాంతక
 దేవుని, ఆతని పట్టుపూజి. నాగల మహాదేవిని
 కూడ నెరుగుదును. అచ్చట రాజమాన్యుడగు మేడి
 పాత్రుడను బ్రాహ్మణుడు మీ కుమారునికొకడు
 సహాధ్యాయుడు” అనెను.
 “చక్రకూట ప్రయాణమునకు ఎన్నాళ్ళలో
 సిద్ధము కాగలవు?”
 “వారము దినములలో!”
 “అంత తొందరలేదు. నీవు గాయము
 త్వరగా నయము చేసికొనవలెను.”
 “చిత్తము, కాని, నాయనుచరు డొకడు ఏకా
 దశిరాత్రినుండి కనబడుటలేదు. పాఠశాలల
 వ రకులపై నభియోగములో నాతడు ప్రథమ
 స్థానీ!”
 “అతని పేరు పొన్న?”
 “అవును.”
 “అతడు స్థూలకాయుడా?”
 “అవును.”
 “సంఘారామముల్లో నతని వా రెవ్వన
 నున్నారా?”
 “నీమి చెప్పిన ప్రెగ్గదా! జేతారి నాథు
 డాతని పరమశత్రువు.”
 “నుజూత ఎవరు?”
 “ఆ పే రెరుగునుగాని పొన్నభార్య, భర్తను
 వదిలి సంఘారామములో నుసాసకిగా నున్నది!
 “మంచిది. ఈ రాత్రి తెల్లవారు వరకు
 పొన్న జీవించియున్నచో నతనిని భద్రపరచ
 గలను.”
 నారాయణభట్టును మరల మరల విశ్రాంతి
 తీసికొనుమని యాదరముతో చెప్పి, మరియు
 “తప్పని సరియై పలుకరింపవలసి వచ్చినది. యువ
 రాజుపై బ్రహ్మహత్య చేసినా డని యపనింద
 వచ్చినది. అది తొలగించుట యెట్లో తోప
 కున్నది” యనుచు, నాడరముతో వజ్రయ నన్ను
 నారాయణుని దేహము స్పృశించి నిష్క్రమి
 మించెను. నారాయణుడును వెంటనే కన్నులు
 మూసికొని నిద్రించుచుండెనో, ఆలోచనా
 నిమగ్ను డయ్యెనో తెలియకుండ నుండెను.

ఘను డనుపించుకొవచ్చు. ఏదో శక్తి లేకపోతే
 ఆసలు ఎట్లాటిదేనా సరే ఒక్క గ్రంథాన్ని
 రాయలేదు. కావాలని నీ వెందుకూపనికొని
 గ్రంథా న్నొకదాన్ని రాయమాస్తాం. కాబట్టి
 ప్రతి రచయితకు ఏదో శక్తి వుంటుంది. రసికుడు
 దాన్ని గ్రహించి ఆనందించడం న్యాయంగాని,
 ఇది చిన్న, ఇది పెద్ద, ఇది కొద్ది, ఇది గొప్ప అను
 కోడం వృథా ప్రయాస. ఎందుకంటే ఇట్లాటి
 నిర్ణయం మనమెంత వద్దన్నా మన అభిరుచి నను
 సరించకపోదు. నీ అభిరుచి మంచిదని నీవెన్ని
 గుండెల్లో ననగలవో? కాబట్టి ప్రతివాడూ గట్టి
 వాడే ననుకొని చెప్పేదానిలో నిర్ణయ గ్రహించి,
 స్పృహలో మన్న మహావిషయా లరం చేసుకోదా
 నికి యత్నించడం మంచిదని, యిహ పరలోక
 సాధకమని మామతం. అందుకనే నా నన్నయ్యా,
 మేమూ కవిస్తోత్రం లేకుండానే చెప్పమంటాయి
 నాం. దాన్ని చూచునా నేర్చుకోలేదటయ్యా
 మీరంతా!
 నే: అదేమండీ, నన్నయ్యగారు వాల్మీకి
 వ్యాసుల స్తోత్రం చేయాలా? మీరు వ్యాసుణ్ణి
 నన్నయ్యను స్తోత్రం చేయాలా?
 తి: ఆహా, ఏం అదంగా చదువుకున్నా
 నోయ్! వాల్మీకి వ్యాసులు పూజాస్థలు కాబట్టి
 నన్నయ్యగారు, మొదటాయన్ను భక్తితలుస్తూ,
 రెండో ఆయన్ను కొలుస్తూ వ్రాతకు దిగారు. ఆ
 పద్యాల్లో వారినున్న లక్షణాలు వర్ణించాడు. అవి
 వారికి లేవనే దెబబ? వైగా వాల్మీకి తలుచుకుంటే
 కవిత్వోద్దీకం కలుగుతుందనీ వాల్మీకిగారు.
 ఉన్నదున్నట్లు చెప్పడం స్తోత్ర పాఠం
 గాదు. ఇక మే మేం జేసామా చూడు: మహాను
 భావుడు వ్యాసుడు భారతాన్ని వ్రాసారు.
 ఆంధ్రకవిత్వ విశారదుడు నన్నయభట్టు దానిలో
 మాడు పర్యాయ వ్రాసారన్నాం. దీనిలో స్తోత్రం
 లేదు, వారి మహాత్వ నిర్వచనం తప్ప.
 నే: అట్లాగాంకి! మ హా త్వ నిర్వచనం
 స్తోత్రం కాదాంకి.
 తి: ఔరా నీవు జ గ కొంటెవు
 లాగున్నావు. స్తోత్ర శక్తిని అంతా అనుకునే
 ‘నీ విండుడో, చంద్రుడో’ నీవు నాకు కవిత్వభిక్ష
 పెట్టు! అన్న అర్థంలో ప్రయోగించలేదట
 న్నాం.
 నే: మరొకసందేహం. మీకు బొత్తుగా
 గర్వంలేదే మండీ? మిగతావాండ్లంతా కరు

స్తాం, కోస్తాం, మా కెదు లేదని యెగిరిపడితే మీ
 రెక్కడా అట్లా గనేదు సరికదా, ఈ తరరామా
 యణంలో మా తాతగారైన మంత్రి భాస్క
 రుణ్ణి తలచుకున్నానా కృతినీ మన్నిస్తారన్నార
 భారతంలో...
 తి: (అడ్డంకిలి) చెప్పలా కొంటెవనీ!
 ‘దాన్లో వ్యంగ్యంగా యిమిడుండలేదా, భార
 తంలో—
 “కావున భారతామృతము
 కర్ణపుటంబుల నార గ్రోలి యాం
 ధ్రావలీ మోదముం బొరయు
 నట్లుగ.....
మహాకవిత్వ దీ
 టావిధి బూని పద్యముల
 గద్యములకొ రచియించెదక...”
 అనడంలో వ్యంగ్యంలేదా, వాటికి పునాది
 గర్వంగాదా, అని ధ్వనిస్తున్నావు. ఏం జెయ్య
 మన్నావ్. వ్రాస్తాంటే అట్లావచ్చా యారెండు.
 ఈ మాత్రమేకదా అని వాటి జోలి కళ్ళలా.
 నే: (నమస్కరిస్తూ) అట్టే అట్లా ధ్వనించ
 దానికి నే నెంతవాణ్ణా? తమయెత్తు కదోక
 లెక్కా అని, తమ వినయాన్ని నిరూపిస్తున్నా.
 మీ నిగర్వాని కుభయకవిమిత్రే చాలు. చివర
 కంక; నన్నయ్యగారి కవిత్వం బాగుంటుందా,
 మీది బాగుంటుందా?
 తి: (లేస్తూ) మల్లి మొదటికొచ్చావ్! నీకే
 బాగాచదువుకొనిలేట్టుకో. వేల్ కి; డి; సంధ్యాహ్న
 సంధ్యవందనాద్యనుస్తానానికి ఇంటి కళ్ళాం రా.
 (వెళ్ళుతూ దాన్లో) మాలో మాకు హెచ్చు తన్వ
 లేమిటోయ్! ఇదంతా మీ యింగ్లిషు దురదని
 యిదివర కంటినిగా. మా అదృష్టంవల్ల మీ కాల
 మలో లేకపోయినాం గాని, వుండుంటే మా
 ముగ్గురికి ఆంధ్రలోకంలో మాడు పతేలు బయ
 పరకపోయినాయా? మా వాడెక్కవ, మా వా
 డెక్కవ అని మాడు పతేలా దెబ్బలాడక
 పోయినాయా? మీ కందరికి పుణ్య ముంటుంది
 గాని హెచ్చుతన్వ లెక్క డెక్కడ నిర్ణయించు
 కొన్నా, అన్నదమ్ములలె నున్న మా ముగ్గురిలో
 మటుకు నిర్ణయానికి రానీకంకి. ఏదో కాంతంగా
 కాలక్షేపం చేస్తున్నాం...
 (అంటూ, యెదేవో మాట్లాడుతూ నిష్క్రమి.)

యుద్ధానికి పూర్వపు దరలకన్న తక్కువ

స్విస్ మేడ్. సరిగా టైంచూపును. ప్రతీదీ
 8 ఏళ్ళు గ్యారంటీ. గాఢ అమర్చబడినది
 గుండ్రం లేక వతురం క్రోమియంకేసు రు. 20/8
 మేలిరకం రు. 25/-
 బిల్లవరుపు ఆకారం క్రోమియంకేసు రు. 30/-
 మేలిరకం రు. 38/-
 రోల్లగోల్డ్ (18 సం॥ గ్యారంటీ) రు. 55/-
 రెక్టాంగ్యులర్. టాను. వంపుగలది
 బ్రైట్ క్రోమియం కేసు రు. 42/-
 రోల్లగోల్డ్ (10 సం॥ గ్యారంటీ) రు. 60/-
 15 రుళ్ళు రోల్లగోల్డ్ రు. 90/-
 అలారం టైంపీసు
 డర రు. 18/-, రు. 22/- మేలిరకం రు. 25/-
 డిగ జెస్. రు. 45/- పోస్టేజి అదనము
 H. DAVID & CO.,
 Post Box No. 11419, CALCUTTA.

కు మ్మ * బొ ల్లి
 వగైలా మేహమవ్వులు, సెగ, నవాయాదుండు,
 గ్యారంటీలికల్ప క్యాటలాగు ఉచితం. జి.వి. రెడ్డి
 ప్రొవైయరు. డి. రెడ్డి ఆండ్ కో. (రిజిస్టర్డ్)
 గోపాలపురం. తూర్పుగోదావరిజిల్లా.

ధర ప్రకటన

WOODWARD'S "GRIPE WATER"

ఉదవర్డ్స్ గ్రైప్ వాటర్ యొక్క సరియైన చిల్లరధర
 ఈక్రింద జెప్పబడిన విధముగానున్నది.

నీ సా ఒక్కంటికి 2 రూపాయలు
 (అక్కడక్కడ అమలకోసున్న స్థానిక సుంకములను
 ఈ ధరకు జేర్చుకొనవలెను)

దీనికంటె ఎక్కువగా నివ్వకండి

మీరు ఉదవర్డ్స్ గ్రైప్ వాటర్ ను కొనునపుడు ఈ బ్రేడ్ మార్క్ కొరకు ప్రతి సీసామీద చూడండి

దీనితో పోలినవియుంటాయి, జాగ్రత!

WW, 1-111 TL W. WOODWARD LTD, LONDON, ENGLAND